

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רג ע"א
קבלת נשמה יתירה בשבת

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲבִתְרִיה וְאָמַר, (שמות לה) וַיִּקְהַל
מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. אֲמַאי
כְּנִישׁ לֹזֵן. בְּגִין לְמַסֵּר לֹזֵן שַׁבַּת כְּמִלְקַדְמִין, דְּהָא
בְּקַדְמִיתָא עַד לָא עָבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַת עֵגְלָא,
מָסַר לֹזֵן אֶת הַשַּׁבָּת. וְדָא אִיהוּ דְלָא נִטְרוּ אֵינֻון
עַרְב רַב. כִּיּוֹן דִּשְׁמַעוּ בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ
וְאֵינֻן מַלְּה דָא אֶתְמַנַּע מִינֵן, מִיַּד (שמות לב) וַיִּקְהַל הָעָם
עַל אֶהְרֹן וְגו', וְאֶתְמַשְׁכוּ סְגִיאוֹן אֲבִתְרִייהוּ. לְבַתָּר
דְּמִיתוּ אֵינֻון דְּמִיתוּ, כְּנִישׁ מֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּלַחֲוֹדִייהוּ, וַיִּהְיֶה לֹזֵן שַׁבַּת כְּמִלְקַדְמִין, הָדָא הוּא
דְּכֹתִיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וְגו'.

לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, הֲכֹא אִית רֹזָא
דְּרִזִּין, לְאֵינֻון דִּידְעֵי חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, רֹזָא
דְּשַׁבַּת הָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא. אֲבָל רֹזָא דָא,
אֶתְמָסַר לְחַפִּימֵי עֲלִיּוֹנִין, דְּהָא שַׁבַּת רֹזָא עֲלָאָה
הוּא.

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲחֲרֵיו
וְאָמַר, וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל
עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. לָמָּה
כִּנְסֵם אוֹתָם? כְּדִי לְמָסַר לָהֶם
אֶת הַשַּׁבָּת כְּמַקְדָּם, שְׁהָרֵי
בְּרֵאשׁוֹנָה טָרַם שְׁעֲשׂוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֵגֶל, מָסַר לָהֶם
אֶת הַשַּׁבָּת, וְזֵהוּ שְׁלָא שְׁמָרוּ
אוֹתָם הָעַרְב רַב. כִּיּוֹן
שְׁשַׁמְעוּ בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ: וְאֵנֻן נִמְנַע
מִמֶּנּוּ הַדְּבָר הַזֶּה?! מִיַּד -
(שמות לב) וַיִּקְהַל הָעָם עַל
אֶהְרֹן וְגו', וְנִמְשְׁכוּ רַבִּים
אֲחֲרֵיהֶם. אַחַר שְׁמַתוּ אוֹתָם
שְׁמַתוּ, כִּנְסֵם מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְבָדָם, וְנָתַן לָהֶם
שַׁבַּת כְּמַקְדָּם. זֵהוּ שְׁכַתוּב
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
וְגו'.

לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל
מִשְׁבְּתֵיכֶם. כָּאֵן יֵשׁ סוּד

הַסוּדוֹת לְאוֹתָם שְׁיֻדְעִים הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה. אֶת סוּד הַשַּׁבַּת הָרֵי בְּאָרוּ הַחֲבַרִּים, אֲבָל סוּד
זֵה נִמְסַר לְחֲכָמִים עֲלִיּוֹנִים, שְׁהָרֵי שַׁבַּת הִיא סוּד עֲלִיּוֹן.